Mondelinge uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0179 (mr. M.E.J. Bracco Gartner, voorzitter en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 23 september 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder de noemen de bank
Datum uitspraak	: 24 februari 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Mondelinge uitspraak. De consument hield bij de bank een beleggingsportefeuille aan die gesplitst was in vermogensbeheer en zelfbeleggen. In februari 2020 heeft hij bij de bank aangegeven dat hij zijn beleggingsportefeuille wenste te beëindigen. Er heeft toen een gesprek met de bank plaatsgevonden, waarna de beleggingen van de consument zijn aangehouden. Enkele maanden later heeft de bank op verzoek van de consument de beleggingsortefeuille verkocht. De consument verwijt de bank dat zij in strijd met zijn wens de beleggingsportefeuille in februari 2020 niet heeft verkocht, maar pas in april 2020. Hierdoor heeft hij een beleggingsverlies geleden. De commissie is van oordeel dat de consument tegenover de betwisting door de bank onvoldoende bewijs voor zijn stelling heeft geleverd dat hij de beleggingsportefeuille in februari 2020 heeft beëindigd. Indien de consument zijn beleggingsportefeuille in februari 2020 had willen beëindigen, had het ook op zijn weg gelegen om dit tijdens het gesprek uitdrukkelijk aan te geven. Dat hij naar aanleiding van het gesprek heeft ingestemd om de beleggingsportefeuille te behouden is zijn keuze geweest en kan de bank niet worden verweten. De commissie oordeelt. De vordering wordt afgewezen.

1. Mondelinge behandeling

De zaak is op behandeld op een hoorzitting op 16 februari 2021. Partijen zijn aldaar verschenen.

Ter zitting hebben beide partijen ingestemd dat de commissie mondeling uitspraak doet.

2. Klacht

De consument hield bij de bank een beleggingsportefeuille aan die gesplitst was in vermogensbeheer en zelfbeleggen. Op 24 februari 2020 heeft de consument telefonisch contact opgenomen met de bank omdat hij zijn beleggingsportefeuille wenste te beëindigen. In verband hiermee heeft op 27 februari 2020 een gesprek plaatsgevonden op het kantoor van de bank tussen een medewerker van de bank en de consument, waarna de beleggingen van de consument zijn aangehouden.

Op 14 april 2020 heeft de consument bij de bank aangegeven dat hij wilde stoppen met beleggen en heeft de bank hem twee formulieren gestuurd ter beëindiging van de beheerovereenkomsten. Een deel van de portefeuille is op 17 april 2020 verkocht en het resterende deel op 20 april 2020. De consument verwijt de bank dat zij in strijd met zijn wens de beleggingsportefeuille op 27 februari 2020 niet heeft verkocht, maar pas in april 2020. Hierdoor heeft hij een beleggingsverlies van € 31.230,03 geleden. Hij vordert vergoeding van dit bedrag.

3. Beslissing

De klacht is ongegrond en de vordering tot vergoeding van € 31.230,03 wordt afgewezen.

4. Gronden voor de beslissing

De commissie acht de klacht ongegrond. Het is namelijk onvoldoende vast komen te staan dat de consument op 27 februari 2020 een opdracht heeft gegeven tot beëindiging van beleggingsportefeuille .
De consument heeft gesteld dat hij in februari 2020 de beleggingen wilde beëindigen en dat hij na afloop van het gesprek erop vertrouwde dat de beëindiging van de portefeuille in gang zou worden gezet. De bank heeft deze stelling betwist en gesteld dat de consument naar aanleiding van het gesprek op 27 februari 2020 zelf heeft besloten om zijn beleggingsportefeuille aan te houden. Hij heeft geen duidelijke opdracht tot beëindiging gegeven.
De commissie is van oordeel dat de consument tegenover de betwisting door de bank onvoldoende bewijs voor zijn stelling heeft geleverd dat hij de beleggingsportefeuille in februari 2020 heeft beëindigd. Indien de consument zijn beleggingsportefeuille in februari 2020 had willen beëindigen, had het ook op zijn weg gelegen om dit tijdens het gesprek uitdrukkelijk aan te geven. Dat hij naar aanleiding van het gesprek heeft ingestemd om de beleggingsportefeuille te behouden is zijn keuze geweest en kan de bank niet worden verweten.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.